

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 6 P-732/2016- 21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja ODVJETNIČKO DRUŠTVO IVANČEVIĆ & PARTNERI j.t.d., OIB 16489228668, Split, 114. Brigade 10, kojeg zastupa Ivo Staničić, odvjetnik u Splitu, Ivana Gundulića 26 A, protiv tuženika BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, OIB 25351138943, Split, 114. Brigade 9, kojeg zastupa Tomislav Krka, odvjetnik u Odvjetničkom društvu KRKA&KRKA d.o.o., Split, Starčevićeva 13, radi utvrđenja osporene tražbine (v.p.s. 360.512,50 kn), nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 27. ožujka 2019. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Bruna Skelin s položenim pravosudnim ispitom, odvjetničkog vježbenika kod odvjetnika Ive Staničića iz Splita i zamjenice punomoćnika tuženika Marine Krka, odvjetnice u Odvjetničkom društvu KRKA&KRKA d.o.o. u Splitu, po objavi 23. svibnja 2019.

p r e s u d i o j e

Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"1. Utvrđuje se postojanje tražbine Odvjetničkog društva Ivančević i partneri, j.t.d. Split, 114. Brigade 10, OIB 16489228668, kao vjerovnika V. višeg isplatnog reda, prema tuženiku BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. Brigade 9, OIB 25351138943, u iznosu od 348.012,50 kuna."

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu koji glasi:

"1. Utvrđuje se postojanje tražbine Odvjetničkog društva Ivančević i partneri, j.t.d. Split, 114. Brigade 10, OIB 16489228668, kao vjerovnika V. višeg isplatnog reda, prema tuženiku BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. Brigade 9, OIB 25351138943, u iznosu od 10.000,00 kuna."

II. Smatra se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu koji glasi:

"1. Utvrđuje se postojanje tražbine Odvjetničkog društva Ivančević i partneri, j.t.d. Split, 114. Brigade 10, OIB 16489228668, kao vjerovnika V. višeg isplatnog reda, prema tuženiku BANKA SPLITSKO-DALMATINSKA d.d. u stečaju, Split, 114. Brigade 9, OIB 25351138943, u daljnjem iznosu od 2.500,00 kuna."

Obrazloženje

U tužbi koju je tužitelj podnio ovom sudu 8. studenog 2016. radi utvrđenja osporene tražbine vjerovnika u stečajnom postupku tužitelj je naveo da je na ročištu od 6. listopada 2016. stečajni upravitelj Ivan Eterović priznao tražbinu tužitelja u iznosu od 1.465.450,00 kn kao tražbinu V. višeg isplatnog reda, a tražbinu u iznosu od 453.112,50 kn je osporio s obrazloženjem da je dio tražbine u zastari, a drugi dio da spada u ostale obveze stečajne mase. Tužitelj je kao stečajni vjerovnik 1. rujna 2016. obavijestio stečajnog upravitelja tuženika da tražbina tužitelja u iznosu od 74.080,00 kn uvećana za PDV ili ukupno iznos od 92.600,00 kn spada u ostale obveze stečajne mase u smislu članka 156. Stečajnog zakona u vezi sa člankom 154. SZ-a. Stoga tužitelj priznaje da je osnovano stečajni upravitelj navedenu tražbinu koja je prijavljena zajedno sa ostalim tražbinama, svrstao u ostale obveze stečajne mase, a osporio je kao tražbinu u stečajnom postupku. U preostalom iznosu od 360.512,50 kn tražbina tužitelja je u cijelosti osnovana i nije zastarjela, budući da tražbina odvjetnika za izvršene odvjetničke usluge dospijeva pravomoćnošću završenog postupka, a ne danom izvršene odvjetničke usluge, a ni jedan postupak na koji se odnose ispostavljeni računi nije pravomoćno okončan prije kolovoza 2013. Kako stečajni upravitelj u svom osporavanju na ročištu od 6. listopada 2016. nije posebno naveo koja tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika je zastarjela to se tužitelj u odnosu na taj prigovor tuženika ne može očitovati. Budući da su svi spisi zastupanja tuženika od strane tužitelja nakon otvaranja stečajnog postupka preuzeti po stečajnom upravitelju to je tužitelj predložio da sud naloži tuženiku dostavu tih predmeta na sudski spis. Tužitelj je istakao da njegovo potraživanje obuhvaća glavnicu i kamate obračunate do dana otvaranja stečajnog postupka za obavljene odvjetničke usluge zastupanja tuženika sukladno priloženim računima koje je tužitelj tuženiku ispostavio 30. lipnja 2016. Stoga je predložio sudu donijeti presudu kojom će utvrditi postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku kao vjerovnika V. višeg isplatnog reda u iznosu od 360.512,50 kn uz naknadu troškova parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu od 4. siječnja 2017. tuženik je istakao da smatra kako je tuženik tužitelju pravilno osporio potraživanje u iznosu od 453.112,50 kn i to za dio tražbine tužitelja koji spada u ostale obveze stečajne mase i to za pružene usluge tijekom posljednjih šest mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka u svezi sa zaštitom i ostvarivanjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu, dok je dio prijavljene tražbine zastario. Radi navedenog je predložio odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu tuženiku troškova parničnog postupka.

Tijekom postupka tužitelj je ustrajao u navodima navedenim u tužbi, a tuženik je ustrajao u istaknutim prigovorima i to prigovoru zastare potraživanja i prigovoru da dio osporene tražbine tužitelja spada u ostale obveze stečajne mase.

Tijekom postupka na ročištu za glavnu raspravu od 11. veljače 2019. tužitelj je djelomično povukao tužbu i smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 10.000,00 kn kojem povlačenju tužbe za dio od 10.000,00 kn se tuženik nije protivio i nije potraživao troškove koji bi pripadali tuženiku za taj dio tražbine.

Stranke su tijekom postupka na miran način pokušale riješiti predmetni spor, ali u tome nisu uspjele.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze pregledom spisu priloženih isprava te je na ročištu za glavnu raspravu od 27. ožujka 2019. zajedno sa strankama i punomoćnicima stranaka pregledao dokumentaciju tuženika koja se nalazi kod tuženika, a odnosi se na spise tuženika u kojima je tužitelj zastupao tuženika prije otvaranja stečajnog postupka, koje usluge su navedene u računima tužitelja koje je tužitelj priložio u ovom postupku.

Sud je izvršio uvid u stečajni spis 14 St-1304/16 te je pribavio rješenje ovog suda broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016. kojim su utvrđene i osporene tražbine stečajnih vjerovnika. Sud je odustao od izvođenja dokaza saslušanjem stranaka u ovom postupku iz razloga što je nakon pregleda predmetnih spisa zaključio kako nije potrebno izvođenje tog dokaza.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregledom isprava koje se nalaze u spisu kao i očitovanja stranaka tijekom postupka odlučeno je kao u izreci zbog slijedećih razloga:

Predmet ove parnice je utvrđenje osporene tražbine u iznosu od 360.512,50 kn kao tražbine V. višeg isplatnog reda, koju je tražbinu tužitelj kao stečajni vjerovnik prijavio u stečajnom postupku tuženika, a koju je stečajni dužnik, tuženik osporio.

Najprije je potrebno istaknuti da je rješenjem ovog suda 14 St-1304/2016 od 1. srpnja 2016. otvoren stečajni postupak nad tuženikom kao stečajnim dužnikom. Navedeni stečajni postupak otvoren je primjenom Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, dalje SZ).

U stečajnom postupku tužitelj je prijavio tražbinu koja je ispitana na ispitnom ročištu od 6. listopada 2016. te je iz rješenja ovog suda broj 14 St-1304/2016 od 13. listopada 2016. razvidno da je tužiteljeva prijavljena tražbina u ukupnom iznosu od 1.918.562,50 kn priznata i razvrstana u V. viši isplatni red u iznosu od 1.465.450,00 kn, a da je osporena po stečajnom upravitelju u iznosu od 453.112,50 kn, a kao razlozi osporavanja stečajni upravitelj je istakao da je tužitelju osporeni iznos tražbine osporen iz razloga što je u jednom dijelu iznos tražbine zastario, a u jednom dijelu se namiruje kao ostale obveze stečajne mase i kao takav ne prijavljuje se u stečajni postupak.

Navedenim rješenjem upućeni su stečajni vjerovnici na parnicu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja radi utvrđenja u parnici osporenih im tražbina, a ukoliko ne pokrenu parnicu na koju su upućeni da će se smatrati kako su odustali od prava na vođenje parnice.

Navedeno rješenje stavljeno je na e-oglasnu ploču suda 13. listopada 2016. i stečajni vjerovnik, tužitelj protiv tog rješenja nije podnio žalbu te je u stečajnom postupku utvrđena pravomoćnost tog rješenja 31. listopada 2016. Kako je tužitelj kao stečajni vjerovnik upućen u parnicu radi utvrđenja osporene mu tražbine koju je dužan pokrenuti u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja, pa budući je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio tužbu 8. studenog 2016. to je njegova tužba pravodobno podnesena i ista je dopuštena.

Potrebno je također istaknuti da je tužitelj kao stečajni vjerovnik prijavio svoju tražbinu na ime obavljenih odvjetničkih usluga za tuženika prije otvaranja stečajnog postupka sukladno ispostavljenim računima tužitelja od 30.6.2016. i za tražbinu za koju tužitelj nije stečajni vjerovnik već vjerovnik stečajne mase.

Naime, člankom 156. stavak 1. točka 2. SZ-a u ostale obveze stečajne mase pripadaju: tražbine odvjetnika za pružene usluge tijekom posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

Tražbina tužitelja koja tereti stečajnu masu kao ostale obveze stečajne mase prema članku 156. stavak 1. točka 2. SZ-a, a koja je navedena u računima tužitelja od 30.6.2016. ukupno iznosi 74.080,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 18.520,00 kn i to tražbine navedene u računu tužitelja broj 192-OU1-91 od 30.6.2016. (list 39 spisa), a odnosi se na prijedloge za upis zabilježbe spora od 20.4.2016. koju tražbinu je tužitelj zaračunao tuženiku iznos od ukupno 50.000,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 12.500,00 kn ili iznos od 62.500,00 kn (list 39 spisa); po računu broj 193-OU1-91 od 30.6.2016. za podneske od 4.2.2016. i 18.5.2016. te za ročište od 8.6.2016. ukupno iznos s PDV-om od 25% 16.562,50 kn (list 40 spisa) te po računu broj 194-OU1-91 od 30.6.2016. za podnesak od 20.1.2016. i za ročište od 26.2.2016. ukupno iznos s PDV-om od 13.537,50 kn ili sveukupno iznos od 92.600,00 kn. Navedeni iznos tužitelj nije tražio da se utvrdi osnovanim kao tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika V. višeg isplatnog reda jer je očigledno tužitelj zaključio kako se radi o tražbini tužitelja koja se svrstava u ostale obveze stečajne mase i koju tužitelj kao stečajni vjerovnik

nije dužan prijaviti u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom jer je za tu tražbinu tužitelj vjerovnik stečajne mase kako je i naprijed obrazloženo.

Pregledom dostavljenih računa i provedenim cjelokupnim postupkom sud nije utvrdio da bi još koja tražbina tužitelja bila njegova tražbina kao vjerovnika stečajne mase koja bi se namirivala kao ostale obveze stečajne mase.

Ovo sve iz razloga što tuženik u odgovoru na tužbu, a i kod osporavanja tražbine tužitelja u stečajnom postupku nije određeno naveo koja tražbina tužitelja je zastarjela, a koja tražbina tužitelja se odnosi na ostale obveze stečajne mase.

U odnosu na preostalu tražbinu koja je tužitelju osporena u stečajnom postupku kao tražbina V. višeg isplatnog reda u iznosu od 360.512,50 kn, čije utvrđenje osnovanim zahtjeva tužitelj kao stečajni vjerovnik u ovom postupku sukladno ispostavljenim računima tužitelja, a prvenstveno zbog istaknutog prigovora zastare potraživanja koji prigovor je tuženik istakao i u stečajnom i u ovom postupku bez da ga je obrazložio ističe se kako ukoliko postupci u kojima odvjetnik zastupa stranku nisu dovršeni, sve do dovršetka tih postupaka odvjetnikova tražbina na ime zastupanja nije u zastari. Pregledom spisa tuženika u kojima je tužitelj kao odvjetnik zastupao tuženika prije otvaranja stečajnog postupka za koje spise predmeta je tužitelj ispostavio račune tuženiku, razvidno je da nisu okončani postupci pa ne dolazi niti do primjene instituta zastare potraživanja tužitelja za obavljene usluge poglavito kraj činjenice da je tužitelj sve račune tuženiku za obavljene odvjetničke usluge ispostavio zadnjeg dana mjeseca lipnja 2016., dan prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Slijedom navedenog nije osnovan tuženikov prigovor zastare potraživanja u odnosu na utuženu tražbinu tužitelja.

U odnosu na utvrđenje je li osnovana, odnosno postoji li tražbina tužitelja prema tuženiku za pružene odvjetničke usluge sud je kako je i naprijed navedeno izveo dokaz pregledom računa tužitelja koje je tužitelj ispostavio tuženiku za obavljene usluge i pregledom spisa tuženika koje je tužitelj kao punomoćnik vodio za tuženika.

Tako je utvrđeno slijedeće i stranke su se u tome suglasile i to kako slijedi:

- u odnosu na račun br. 185 ističe se da se navedeni račun odnosi na upravnu tužbu podnesenu Upravnom sudu u Splitu dana 15. travnja 2015. protiv rješenja Hrvatske narodne banke broj: EROFF-21-02/15-ŽJ-BV od 10. ožujka 2015., te se vrši uvid u navedenu upravnu tužbu u kojoj su priloženi dokazi, te potvrda o primitku preporučene pošiljke Hrvatskoj pošti od 15. travnja 2015., te sud konstatira da je navedena radnja od strane tužitelja poduzeta,
- u odnosu na račun br. 186 vrši se uvid u prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave koji je podnesen Općinskom sudu u Zagrebu u predmetu poslovni broj Ovr-1287/12, te se konstatira da je sud pregledao zajedno sa strankama navedeni prijedlog za ovrhu kojem je priložena i potvrda o primitku preporučene pošiljke 19. travnja 2012. primatelju Općinskom sudu u Zagrebu, iz čega se zaključuje da je tužitelj obavio radnju navedenu u tom računu,
- u odnosu na račun br. 187 vrši se uvid u Zapisnik Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-153/12 od 16. listopada 2012., te u Zapisnik Općinskog suda u Splitu poslovni broj I P-1028/08 od 8. rujna 2009. i sud konstatira da iz sadržaja navedenih Zapisnika proizlazi da je tužitelj u tom postupku Agora d.o.o., a tuženik Banka Splitsko-dalmatinska d.d., te da je tuženika na ročištu od 16. listopada 2012. zastupala Anita Juretić, odvjetnica u OD Ivančević & partneri, a na ročištu od 8. rujna 2009. da je tuženika zastupao kao punomoćnik Nediljko Ivančević, odvjetnik u OD Ivančević & partneri,
- u odnosu na račun br. 188 u kojem su u odnosu na prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave između ovrhovoditelja Banka Splitsko-dalmatinska d.d. i ovršenika

Split Ship Management d.o.o. iz Splita proizlazi da je tužitelj kao punomoćnik tuženika, u tom predmetu ovrhovoditelja podnio prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave Općinskom sudu u Križevcima jer se radilo o ovrsi na temelju ovršne isprave na nekretnini radi naplate novčane tražbine. Navedenom prijedlogu je priložena i potvrda o primitku pošiljke putem Hrvatske pošte, te sud konstatira da je tužitelj u tom predmetu zastupao tuženika,

- u odnosu na račun br. 189 ističe se da se radi o ovrši na temelju ovršne isprave između ovrhovoditelja Banka Splitsko-dalmatinska d.d. i ovršenika Split Ship Management d.o.o. iz Splita, ali na drugom sredstvu ovrhe, odnosno nekretnini u Splitu, te se u odnosu na taj račun vodila ovrha kod Općinskog suda u Splitu u predmetu pod poslovnim brojem Ovr-1684/11, te se pregledava i konstatira kako je tuženika kao ovrhovoditelja u tom postupku zastupao tužitelj. Punomoćnica tuženika obavještava sud kako se predmetna ovrha kod Općinskog suda u Splitu sada vodi pod poslovnim brojem Ovr-1268/18,
- u odnosu na račun br. 190 konstatira se da se radi o kaznenoj prijavi podnesenoj Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu dana 27. svibnja 2015. protiv Nikole Jogunica iz Solina i Iskre Peranić Jogunica iz Splita, te se pregledava navedena kaznena prijava kojoj priliježe i prijedlog za provođenje istrage protiv osoba protiv kojih je podnesena kaznena prijava u predmetu broj KIR-721/15 i konstatira se da je podnositelja prijave zastupao tužitelj kao punomoćnik,
- u odnosu na račun br. 191 konstatira se da se isti odnosi na odvjetničke usluge u kojem je tužitelj kao punomoćnik tuženika zastupao tuženika protiv tužitelja Anić nekretnine d.o.o. u predmetu ovog suda poslovni broj 8 P-256/10, te se konstatira da radnje navedene u računu tužitelja su sukladne tom predmetu ovog suda,
- u odnosu na račun br. 192 pregledava se predmet koji se vodio kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pobs-81/11 u kojem je tuženik nastupao kao tužitelj protiv tuženika 1. Boris Barać iz Splita i Katije Barać iz Splita, te se konstatira da je račun tužitelj sačinio sukladno provedenim radnjama u tom postupku, kao i u odnosu na kaznenu prijavu koju je tužitelj kao punomoćnik tuženika u svojstvu podnositelja prijave podnio Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu protiv Borisa Barać i Katije Barać iz Splita dana 11. travnja 2014., te dopunu kaznene prijave od 30. siječnja 2015., te se isto pregledava,
- u odnosu na račun br. 193 pregledava se prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave koju je tužitelj kao punomoćnik tuženika podnio ovom sudu 20. travnja 2015. u svojstvu ovrhovoditelja protiv ovršenika Solin brodogradnja d.o.o., te se navedena ovrha vodi pod poslovnim brojem Ovr-48/15, te se potvrđuje da su radnje navedene u tom računu obavljene od strane tužitelja kao punomoćnika tuženika u tom predmetu,
- u odnosu na račun br. 194 konstatira se da je tužitelj kao punomoćnik tuženika koji je u predmetu Općinskog suda u Trogiru poslovni broj Ovr-509/01 nastupao kao ovrhovoditelj i utvrđuje se da je tužitelj u taj postupak protiv ovršenika Falcon fenestrans i drugi stupio u postupak podneskom od 25. kolovoza 2011., i potvrđuje se kako je tužitelj kao punomoćnik tuženika obavio radnje popisane u računu tužitelja br. 194 s tim što se napominje da je navedeni predmet koji je započeo u predmetu broj Ovr-509/01 nastavljen u predmetu broj Ovr-101/14, te Ovr-4388/15,
- u odnosu na račun br. 195 u predmetu koji se vodi kod Općinskog suda u Trogiru broj Ovr-293/09 po prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine tuženika kao ovrhovoditelja protiv ovršenika Gorana Vidovića iz Splita konstatira se da je tužitelj kao punomoćnik tuženika podnio žalbu 16. travnja 2012. protiv rješenja Općinskog suda u Trogiru broj Ovr-293/09 od 27. ožujka 2012, koja usluga je navedena i u računu tužitelja br. 195. Navedeni predmet sada se vodi pod poslovnim brojem Ovr-4450/2015.

Nakon tako provedenog postupka, sud je sukladno članku 270. SZ-a koji propisuje da se utvrđenje tražbine u parnici može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, utvrdio da postoji tražbina tužitelja kao vjerovnika V. višeg isplatnog reda u iznosu od 348.012,50 kn.

U odnosu na prigovor tuženika i dostavljeni dokaz tijekom postupka Ugovor o pružanju pravne pomoći kojeg su stranke ovog postupka zaključile 1. veljače 2015. ističe se kako je taj dokaz tuženik dostavio nakon zaključenog prethodnog postupka, ovaj sud odredbe tog ugovora nije razmatrao iz razloga što je tuženik taj ugovor posjedovao i prije zaključenja prethodnog postupka, a nije dokazao da je bez svoje krivnje nije mogao dostaviti sudu uz odgovor na tužbu pa sud taj dokaz nije uzeo u obzir u smislu članka 299. stavak 2. i 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14 dalje ZPP-a)

Slijedom navedenog, odlučeno kao u izreci ove presude.

Tijekom postupka na ročištu za glavnu raspravu od 11. veljače 2019. tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 10.000,00 kn te je za taj iznos povukao tužbu navodeći kako je po računu tužitelja broj 188-OU1-91 od 30.6.2016. za dva podneska i to od 18.10.2012. i od 6.3.2013. zahtijevao od tuženika iznose prema Tbr. 8/1 OT, kao obrazloženi podnesci dok je trebao zahtijevati za sastav tih podnesaka prema Tbr. 8/3 OT kao ostali podnesci te prema računu broj 186-OU1-91 od 30.6.2016. za podneske od 14.11.2012., 8.1.2013. i 4.6.2013. za koje je također zahtijevao naknadu prema Tbr. 8/1 OT, a trebao je zahtijevati naknadu prema Tbr. 8/3 OT.

U odnosu na navedeno sud je pregledao označene račune tužitelja i utvrdio je da je tužitelj po računu broj 186-OU1-91 od 30.6.2016. za podneske od 14.11.2012., 8.1.2013. i 4.6.2013. zahtijevao nagradu za svaki podnesak u iznosu od 2.500,00 kn uz PDV od 25% prema Tbr. 8/1 OT ili iznos od 7.500,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 1.875,00 kn ili ukupno iznos od 9.375,00 kn, a trebao je zahtijevati naknadu prema vlastitom priznanju i prema pregledanom spisu Ovr-1287/12, zahtijevati naknadu za svaki podnesak 500,00 kn, ukupno za tri podneska iznos od 1.500,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 375,00 kn ili iznos od 1.875,00 kn prema Tbr. 8/3 OT. Tako da je tužitelj trebao povući tužbu za više traženu naknadu koja čini razliku od 7.500,00 kn.

Isto tako pregledom računa broj 188-OU1-91 od 30.6.2016. za pružanje odvjetničkih usluga u predmetu Ovr-807/11 u odnosu na ovršenika Ship Management d.o.o. sud je utvrdio da je tužitelj za podneske od 18.10.2012. i 6.3.2013. obračunao tuženiku naknadu za svaki podnesak u iznosu od 2.500,00 kn ukupno 5.000,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 1.250,00 kn ili ukupno 6.250,00 kn prema Tbr. 8/1 OT, a trebao je za svaki podnesak 500,00 kn, ukupno 1.000,00 kn uz PDV od 25% u iznosu od 250,00 kn ili ukupno iznos od 1.250,00 kn te je trebao povući tužbu za više naplaćenu naknadu u iznosu od 5.000,00 kn, odnosno trebao je povući tužbu za sveukupno iznos od 12.500,00 kn.

Budući da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 10.000,00 kn, kojem povlačenju tužbe se tuženik nije protivio i nije potraživao troškove koji bi pripadali tuženiku za taj dio tražbine to je sud primjenom odredbe članka 193. stavak 2. ZPP-a riješio kao u točki I izreke rješenja.

Točkom II. rješenja sud je smatrao da je tužitelj povukao tužbu i za daljnji iznos od 2.500,00 kn, koji iznos se odnosi na naplatu poreza na dodanu vrijednost od 25% na iznos od 10.000,00 kn, za koji iznos je povučena tužba jer očigledno tužitelj omaškom na povučeni dio tražbine od 10.000,00 kn nije povukao i PDV od 25% u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužitelj nije zahtijevao troškove ovog parničnog postupka, a tuženiku koji je sačinio popis troška parničnog postupka i predao ga prigodom zaključenja glavne rasprave, sud nije odmjerio troškove postupka iz razloga što je tuženik izgubio parnicu u dijelu za koji nije

povučena tužba, a za povučeni dio nije tražio troškove parničnog postupka, pa prema članku 154. ZPP-a tuženika ne pripadaju zatraženi troškovi parničnog postupka.

U Splitu 23. svibnja 2019.

S U D A C

NEVENKA MARUNICA

Dokument je elektronički potpisan:
NEVENKA MARUNICA

Vrijeme potpisivanja:
23-05-2019
15:03:12

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=MARUNICA
G=NEVENKA
CN=NEVENKA MARUNICA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda, u roku od 8 dana od dana objave ove presude i rješenja, u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju, po pun. Ivi Staničić, odvjetnik u Splitu, Ivana Gundulića 26, uz rješenje za sud. pristojbu za presudu u iznosu od 3.830,00 kn
- tuženiku po punom. Tomislav Krka, odvjetnik u Odvjetničkom društvu KRKA&KRKA d.o.o., Split, Starčevićeva 13
- u spis

Broj zapisa: **1788b-6d358**

Kontrolni broj: **0a92c-ebd88-87113**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NEVENKA MARUNICA, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.